

Maud Vanhauwaert – Ik ben overal niet meer. Tekst B (met woordverklaringen)

Uit: *De Nieuwe Toneelbibliotheek* (Tekst #343, 2016)

[Dit is het begin van het toneelstuk [*Ik ben overal niet meer*](#) over een zoon die in een droomachtige wereld op zoek is naar iemand die heel belangrijk voor hem is.]

^

- 1 Een jongen. Een groot asfalten terrein¹.
- 2 In de verte het geraas van een autostrade².
- 3 Of van een zee. In de verte ook: een rokend huis.

- 4 jongen hallo?
- 5 niemand ..
- 6 jongen is hier iemand?
- 7 niemand ..
- 8 jongen hallo? Hoort iemand mij?
- 9 niemand ..
- 10 jongen als je niet kan praten, geef dan een
- 11 teken
- 12 niemand ..
- 13 jongen als je de wind bent, waai dan eens

¹ **het terrein**: grond, bodem

² **de autostrade**: snelweg voor auto's

14 Het blijft windstil. In de rookwolk boven het huis tekent zich de vorm af van een ballerina. De
15 ballerina danst zich los van het huis, zweeft³ naar de jongen toe en omhult hem.

16 jongen dank u wel, mevrouw

17 rook ..

18 jongen bent u echt door vuur gemaakt?

19 rook ..

20 jongen mag ik u inademen?

21 rook ..

22 jongen u bent nog warm

23 De jongen inhaleert de hele ballerina.

24 ^

25 De jongen loopt naar het geraas toe. Hij ziet de zee. De zee bestaat niet uit golven, maar uit
26 ruggen van diep voorovergebogen mensen.

27 Ze hummen⁴ zacht.

28 jongen hallo!

29 Nu rechten⁵ de golven hun rug. Ze antwoorden als koor:

³ **zweeft** – zweven: langzaam vliegen door de lucht

⁴ **hummen**: “hm” zeggen

⁵ **rechten**: recht maken

30 mensenzee the long black cloud is coming
31 down
32 jongen ik versta geen Engels
33 mensenzee the long-ong black-ack cloud-oud
34 is coming-ing down-own
35 jongen ..
36 mensenzee ..
37 jongen u zingt heel erg mooi
38 mensenzee ..
39 jongen echt waar,
40 ik vind dat u heel mooi zingt

41 De jongen wandelt de mensenzee in.
42 De mensen staan in rijen achter elkaar.
43 Ze maken plaats voor hem en strelen⁶ hem over de wang wanneer hij passeert. Alle mensen
44 hebben het gezicht van zijn vader. Hoe verder de jongen de zee in loopt, hoe jonger de
45 gezichten. Hoe meer ze lijken op dat van hem. De jongen begint te rennen. Dagenlang. Het
46 blijft maar duren. Tot uiteindelijk de zon doorbreekt. De vaders drogen op.
47 De jongen staat op een droge zeebedding⁷.

⁶ **strelen**: zacht en liefkozend over de wang strijken

⁷ **zeembedding**: bodem van de zee

Sprachniveau (rezeptiv) B1

Syntaktisch

- Der Text zerfällt in Haupttext/Dialog und Nebentext/Bühnenanweisungen.
- Die Dialoge bestehen aus einfachen, unbeantworteten Fragen und Hauptsätzen.
- Die Bühnenanweisungen bestehen nicht immer aus vollständigen Sätzen, sondern geben die Umgebung auch in Schlagworten wieder.

Wortwahl

- Vertrauter Wortschatz
- Viele Wortableitungen möglich durch bekannte Wortbildungsmuster: wind + stil = „windstil“ (V. 14), mensen + zee = „mensenzee“ (V. 41), dagen + lang = „dagenlang“ (V. 45)
- Englische Passagen (V. 30-34), die jedoch einfache Wörter beinhalten und übersetzbar sein sollten
- Häufige Wiederholung zentraler Wörter, wie „huis“ (V. 14, 15) und „ballerina“ (V. 14, 15, 23)
- Präsens

Semantisch/Kontext

- Kontext: Der Text ist der Beginn des Theaterstücks [*Ik ben overal niet meer*](#), in dem sich ein Junge in einer Traumwelt wiederfindet und auf der Suche ist. Er kommt mit einem alten Mann in Kontakt. Die beiden finden heraus, dass sie sich im Traum des Vaters des Jungen befinden. Der Vater träumt damit sowohl von seinem Sohn als von seinem eigenen Vater (dem Großvater des Sohnes), die sich nie kennengelernt haben, weil der Großvater vor der Geburt seines Sohnes verstarb. Nur in der surrealen Traumwelt des Vaters können sich der Sohn und sein Großvater treffen. Zusammen wecken sie den Sohn/Vater auf und hoffen, sich in einem anderen Traum noch einmal zu begegnen.
- Das Theaterstück kommuniziert durch surrealistische Traumbilder Sehnsüchte und tiefgehende Verbindungen zwischen Menschen, die über den Tod hinausreichen.
- Grenzüberschreitungen zwischen Ding und Mensch: Rauch wird zu einer Ballerina („De jongen inhaleert de hele ballerina“, V. 23), das Meer besteht aus Menschen („De zee bestaat niet uit golven, maar uit ruggen van diep voorovergebogen mensen.“ V. 25-26)